

Kindermishandeling.

Iedereen zal een ander idee hebben als het woord kindermishandeling valt. En omdat kindermishandeling vaker voorkomt dan we eigenlijk zouden willen kent bijna iedereen wel iemand die er mee te maken heeft gehad. Er bestaan grofweg twee soorten van mishandeling, lichamelijk en geestelijke mishandeling. En alle twee laten onherstelbare littekens achter. Deze twee groepen zijn weer onderverdeelt in een aantal onderdelen. Ik ga hier niet bij stil staan omdat een hoop wel duidelijk is.

Kindermishandeling en huiselijk geweld kennen nu een piek door de lockdown. Het voordeel van een lockdown is natuurlijk dat er minder mensen besmet worden maar het nadeel is dat mensen veel meer bij elkaar zitten. Gezinsleden die de hele dag in een huis moeten zitten elk met zijn/haar eigen bezigheden, en dat botst wel eens. Maar het is van alle tijden helaas. En dan bedoel ik geen tik op de vingers als een kind wat wil pakken maar structureel.

Ineens komen, en jammer genoeg vooral, mannen er achter dat kinderen niet altijd stil zijn, ineens realiseren zij zich dat een vrouw ook aandacht wil hebben en haar eigen leven heeft. En helaas sommige mannen hebben het primitieve stadium nooit achter zich gelaten en reageren dus zoals alleen zij kunnen, met geweld, (vooral) lichamelijk en soms geestelijk. Een ouder een ander zien slaan uit frustratie of blinde woede heeft invloed op een kind.

Maar ook vrouwen maken zich schuldig aan mishandeling, het is echt niet het exclusieve terrein van de man. Vrouwen zijn minder geneigd tot fysiek geweld, hoewel dat ook voorkomt, maar zijn subtieler en vaker schuldig aan geestelijk mishandeling. Kinderen dreigen met de boeman vader of vertellen dat ze dingen niet kunnen omdat ze nu eenmaal op een familielid lijken.

Er gebeuren altijd al dingen achter de voordeur die wij niet weten en waarvan we alleen maar de excessen horen maar het zijn er nu meer. Meer omdat we gedwongen bij elkaar zitten. Het is misschien voor een aantal kinderen een zegen dat de scholen open zijn.

Maar ook op scholen is er soms sprake van mishandeling. Niet zo zeer fysieke mishandeling, lijfstraffen zijn afgeschaft. Maar meer geestelijke. Kinderen die te horen krijgen dat ze iets niet kunnen, dat ze er te dom voor zijn of te lui. Woorden die voor de rest van het leven indruk maken. Waarheid geworden en als een rugzak meegedragen. Kinderen die extra aandacht nodig hebben maar het niet krijgen en daardoor een achterstand oplopen of een hekel aan school. En die aandacht kan nodig zijn omdat of een kind iets langzamer is dan een ander of een hoger IQ dan de rest en daardoor sneller iets door heeft. De een wordt ten onrechte dom genoemd de ander lui. Voor sommige kinderen is er helemaal geen school. Of niet voldoende school. Vooral meisjes zijn daar het wereldwijd slachtoffer van.

Maar ook religieuze mishandeling is iets waar we nee tegen moeten zeggen. Een God figuur gebruiken om kinderen in het gareel te houden. Dreigen met hel en verdoemenis als er niet exact gedaan wordt wat er wordt verteld. En zeker als die indoctrinatie gepaard gaat met discriminatie. Meisjes die te horen krijgen dat zij minder waard zijn dan jongens. Vrouwen wijs maken dat de hoogste graad van geluk is luisteren naar je man en veel kinderen op de wereld zetten. Dat alleen heteroseksualiteit acceptabel is. En voor iedereen die denkt dat alleen deze uitwassen bij de Islam voorkomen nodig ik graag uit om eens te kijken naar de Hernieuw Hervormde kerk en naar de reformatorische kerk, gewoon hier in Nederland. IN de zogenaamde Biblebelt.

Kinderen zijn net sponzen, ze nemen heel veel op. En daarom sturen we de kinderen ook naar school. Kennis opnemen die later van pas komt. Leer een vak en je zult nooit zonder werk zitten. Doorstuderen omdat de wereld op jou wacht. Leer meer dan jouw ouders en maak ze trots.

Het klinkt misschien onschuldig maar we voeden kinderen met leugens. Een vak leren is geen garantie op blijvend werk, de wereld wacht niet op jou, ongeacht de studie. Het leven is nu eenmaal anders, loopt niet altijd zoals jij het wil.

We zijn het er allemaal mee eens dat kinderen slaan en seksueel misbruiken niet mag en daadkrachtig gestraft moet worden. We weten dat mishandeling een litteken achterlaat dat altijd aanwezig is. We weten dat van lichamelijk mishandeling. Maar geestelijke mishandeling laat ook littekens achter en ook die blijven het hele leven aanwezig maar worden minder erkent. Bij geestelijke mishandeling is sluipender en minder opvallend en daardoor krijgt het minder aandacht. Maar de effecten zijn net zo groot.

Een kind dat geslagen is door een onmachtige ouder zal slaan als een aanvaardbaar pedagogisch instrument zien en makkelijker geneigd zijn dit toe te passen. Wat we niet willen creëren we dan toch. Mishandeling kan leiden tot mishandeling. Echter het kan ook leiden tot een ouder die totaal geen overwicht heeft en die zijn/haar kinderen laat opgroeien zonder enige vorm van gezag. Kinderen die opgroeien als prinsjes en prinsessen. Wat feitelijk ook mishandeling is maar dan geestelijk.

Het grote probleem met kindermishandeling is dat het bijna altijd gebeurt door iemand met een vertrouwensrelatie tot het kind. Het kind vertrouwd de ouders en de leraren op school. Het heeft vertrouwen in familieleden, ooms en tantes. En als die mensen iets doen wat het kind pijn doet lichamelijk of geestelijk, het vertrouwen schaad dan heeft dat effect voor het leven. De pijn blijft en het gebrek aan vertrouwen ook. Ruzie om een kind waar het kind bij is geeft eenzelfde litteken als geestelijke mishandeling.

Als mensen gaan scheiden kan dat meerdere redenen hebben. Redenen die we zelf kunnen verzinnen. Maar het is zelden de schuld van de kinderen en toch krijgen deze er fors mee te maken. Het is nogal ingrijpend om een familielid te zien verdwijnen. Ineens in twee huizen te wonen en een ander als vader dan wel moeder figuur te accepteren als de echte vader of moeder er nog gewoon is. Dit maakt indruk op een kind. Maar gelukkig kinderen zijn flexibel en passen zich redelijk makkelijk en snel aan. Er is echter één die waaraan ze zich niet zo makkelijk en snel aanpassen.

Ouders die na de scheiding de kinderen gebruiken om hun gelijk te halen en om hun frustratie te uiten naar de andere (ex) partner. Kinderen die vanaf het moment van scheiding te horen krijgen wat een klootzak de ander is. Wat een slechte ouder. En dat de ander nooit van zijn/haar kinderen heeft gehouden. Omgangsregels die niet nagekomen worden om persoonlijke egoïstische redenen. Dat zijn dingen die een kind bijblijven. Het wantrouwen in de andere ouder wordt gevoed door iemand waarmee een vertrouwensband bestaat.

Ook dit is een vorm van kindermishandeling waar we heel hard NEE tegen moeten zeggen. Als je ruzie hebt of je ex partner wil pakken voor wat hij/zij jou heeft aangedaan gebruik dan niet jouw kinderen. Betrek dan niet jouw kinderen in de strijd. Voor de meeste kinderen zijn de ouders mensen die er altijd voor hun zijn, die onvoorwaardelijk van hun houden en die zij altijd kunnen vertrouwen. Door een wig te drijven tussen kinderen en één van hun ouders bestaat de mogelijkheid dat een kind een beschadiging oploopt die blijvend is. Met alle gevolgen van dien.

Kindermishandeling komt in veel vormen voor en in elke vorm is het afschuwelijk en dient derhalve hard aangepakt te worden. En een van de plekken is op school met goede informatie en met het stellen van realistische beelden voor de toekomst. En laten we alstublieft ophouden met kinderen van twaalf jaar te dwingen om op die leeftijd een keuze te laten maken voor de rest van hun leven.